

Apellandi nõuded

Apellant palub Üldkohtul:

- tühistada kohtuotsus osas, milles jäeti Melco poolt Üldkohtule esitatud hagiavaldus rahuldamata;
- tühistada komisjoni otsuse need artiklid, mida kohtuotsusega juba ei tühistatud ja mis puudutavad Melcot ja TMT&D-d ajavahemiku osas, mille eest Melco on Toshibaaga solidaarselt vastutav TMT&D tegevuse eest;
- igal juhul jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Melco kohtukulud apellatsioonimenetluses ja Üldkohtu menetluses.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Üldkohus on oluliselt rikkunud õigusnorme hinnates tõendeid seoses väidetava „ühise tahte” olemasoluga, sest Üldkohus:

- moonutab „ühise tahte” olemasoluga seotud teavet;
- ei ole kohaldanud tõendite hindamisel õigeid kriteeriume ja on väärtalt kohaldanud kohtupraktikast tulenevat põhimõtet, et neid avaldusi, mis on vastuolus avaldaja huvidega, tuleb üldjuhul pidada eriti usaldusäärseteks;
- kohaldas väärtalt kohtupraktikat tõendite piisavuse ja kaalutamise kohta, järeldades, et M-i avaldus on usaldusväärne ja tõendusliku väärtusega;
- kohaldas väärtalt üksikeist toetavaid tõendeid puudutavaid õigusnorme vastuväiteteatisele esitatud Fuji vastuse suhtes;
- ei ole arvesse võtnud komisjoni poolt toime pandud erialdiseisvate rikkumiste — Melco kaitseõiguste ja õiguse õiglaselise asja arutamisele rikkumise — kogumõju;
- rikkus Melco kaitseõigusi, eriti süütuse põhimõtet, nõudes, et Melco tõendaks negatiivset asjaolu, st näitaks, et ta ei ole rikkumist toime pannud;
- rikkus süütuse põhimõtet ja kohaldas väärtalt õiguspõhimõtteid, keeldudes kaalumast alternatiivset võimalikku selgitust.

Apellant väidab ka, et Üldkohus on oluliselt rikkunud õigusnorme hinnates rikkumise väidetavat kestust, sest Üldkohus:

- ei suutnud õiguslikult piisaval tasemel tõendada rikkumise väidetavat kestust.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Giudice di pace di Mercato S. Severino (Itaalia) 26. septembril 2011 — *Ciro Di Donna versus Società Imballaggi Metallici Salerno (SIMSA)*

(Kohtuasi C-492/11)

(2011/C 347/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Giudice di pace di Mercato S. Severino

Põhikohtuasja pooled

Hageja: *Ciro Di Donna*

Kostja: *Società Imballaggi Metallici Salerno (SIMSA) srl*

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklid 6 ja 13, 7. detsembril 2000 Nice's väljakuulutatud ning 12. detsembril 2007 Strasbourgis [vastu võetud] Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiiv 2008/52/EÜ⁽¹⁾ vahendusmenetluse teatavate aspektide kohta tsiviil- ja kaubandusajades, tõhusa kohtuliku kaitse põhimõte, mis on liidu õiguse üldpõhimõte, ning üldisemalt liidu õigus tervikuna keelavad Euroopa Liidu liikmesriigil kehtestada selliseid õigusnorme nagu Itaalias kehtestati seadusandliku dekreediga nr 28/2010 ja ministri dekreediga nr 180/2010 (ministri dekreediga nr 145/2011 muudetud redaktsioonis), mille kohaselt:

- kohus võib järgnevas kohtumenetluses võtta süüstava tõendina arvesse, et menetlusosaline on jätnud kohustuslikus vahendusmenetluses mõjuva põhjuseta osalemata;
- juhul, kui kohtuasja võitnud pool on keeldunud lepitusettepanekust ning kui pärast tagasilükatud lepitusettepaneku esitamist algatatud kohtuasja lahendi sisu on tervenisti sama, mis ettepaneku sisu, peab kohus otsustama, et jäetakse hüvitamata võitnud poole kulud, mis on tekkinud pärast lepitusettepaneku esitamist, ning mõistma talt välja kulud, mille kohtuasja kaotanud pool on samal ajavahemikul kandnud, samuti mõistma võitnud poolelt riigieelarve tuludesse välja täiendava summa, mis vastab juba tasutud riigilõivu summale;

- tõistel ja erandlikel põhjustel võib kohus ka siis, kui kohtulahendi sisu ei ole tervenisti sama, mis selle ettepaneku sisu, otsustada, et jäetakse hüvitamata kohtuasja võitnud poole kulud, mille see on kandnud seoses vahendajale makstava tasu ning eksperdi tasuga;
- kohus peab oma otsuses mõistma poolelt, kes jättis vahendusmenetluses mõjuva põhjuseta osalemata, riigieelarve tuludesse välja summa, mis vastab kohtumenetluse eest ette nähtud riigilõivu summale;
- vahendaja võib esitada või lausa peab esitama lepitusettepaneku ka siis, kui pooled kokkuleppele ei jõua, ning ka siis, kui pooled jätvavad menetluses osalemata;
- tähtaeg, mille jooksul vahendusmenetluse kasutamise katse tuleb lõpule viia, võib olla kuni neli kuud;
- isegi pärast nelja kuu pikkuse tähtaja möödumist menetluse algusest saab hagi esitada alles siis, kui vahendusorgani sekretariaadist on saadud vahendaja koostatud protokoll selle kohta, et kokkuleppele ei jõutud, kus tagasilükatud ettepanek on ära toodud;
- pole välistatud, et vahendusmenetlusi tuleb mitu — millest tulenevalt pikeneb vaidluse lahendamise aeg nii mitu korda, kui palju uusi õiguspäraselt esitatud nõudeid sama, vahepeal algatatud kohtuasja käigus esitatakse;
- kohustuslik vahendusmenetlus on vähemalt kaks korda kulukam kui kohtumenetlus, mida püütakse vahendusmenetlusega vältida, ning see ebaproportsionaalsus suureneb eksponentsiaalselt, kui suureneb vaidluse väärtus (nii et vahendusmenetlus võib olla kohtumenetlusest isegi enam kui kuus korda kulukam) või vaidluse keerukus (viimasel juhul tuleb määrata ekspert, kellele menetluspooled peavad tasu maksma ning kes abistab vahendajat vaidluste puhul, mis nõuavad spetsiifilist tehnilist pädevust, ilma et eksperdi koostatud tehnilist aruannet või tema saadud andmeid oleks võimalik järgnevas kohtumenetluses kasutada)?

United Technologies Corp. 23. septembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 13. juuli 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-141/07: United Technologies Corp. versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-493/11 P)

(2011/C 347/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: United Technologies Corp. (esindajad: advokaat A. Winckler, *solicitor* J. Temple Lang, advokaat C.J. Cook, advokaat D. Gerard)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tuginedes olemasolevatele tõenditele, osaliselt tühistada vaidlustatud otsus ja vähendada seal määratud trahvi, või vajadusel tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja saata see asjaomaste tõendite uuesti läbivaatamiseks tagasi Üldkohtule;
- mõista käesoleva kohtuastme ja Üldkohtu kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimeses väites vaidlustab apellant Üldkohtu järelduse, et komisjon oli pädev panema GTO ja Otise tütaretevõtetegevuse süüks UTC-le. See väide jaguneb kolmeks osaks. Esiteks tegi Üldkohus sisulise vea, kui ta arvestas vääraid õiguslikke kriteeriume, kui ta pööras ümber vastutuse eelduse, tulenevalt tütaretevõtte 100 % osalusest emaettevõtte poolt. Teiseks see, kuidas Üldkohus tõlgendab vastutuse eelduse ümberpööramist puudutavaid õiguslikke kriteeriume, rikub Euroopa Liidu põhiõiguste hartat. Kolmandaks ei põhjendanud Üldkohus piisavalt täpselt asjaolusid, mis puudutasid vastutuse eelduse ümberpööramist, nagu UTC väitis.

Teine väide, et Üldkohus ei esitanud piisavalt põhjendusi ja rikkus õigusnormi, jättes käsitamata UTC kaebuse ebavõrdse kohtlemise kohta MEC-is.

(¹) ELT L 136, lk 3.